

selvstændige forhandlere og samtidig gør dem opmærksom på, at oliebranchens miljøgaranti eksisterer, og at dette først og fremmest sker over for små forhandlere på landet, er ministeren endvidere opmærksom på, at det betyder lukning af mange små benzinstationer i landdistrikterne, fordi ejerne ikke har råd til at frasige sig miljøgarantien, er sådan en udvikling ikke i modstrid med regeringens planer om styrkelse af landdistrikter, og agter ministeren at tage oliebranchens miljøgaranti op til revision med det formål at få revideret 10-års-reglen?»

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 2006.

Svar (30/4 96)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Som det fremgår af min besvarelse af spørgsmål nr. S 2006, vedrører 10-års-reglen udelukkende aftaler indgået mellem de enkelte forhandlere og oliebranchen frem til den 31. december 1995, som var fristen for tilmelding af igangværende benzinstationer til ordningen. Der indgås ikke længere sådanne aftaler. Da det er aftaler, som miljømyndighederne ikke er part i, har jeg ingen mulighed for at få revideret 10-års-reglen.

Jeg finder det imidlertid betænkeligt, såfremt benzinforsyningen i landdistrikterne som følge af ordningen bliver væsentlig dårligere.

Jeg har i et svar til Folketingets Økontaktudvalg i december 1995 oplyst, at jeg ville bede Miljøstyrelsen og Skov- og Naturstyrelsen om at undersøge, hvor mange benzinstationer på de danske småøer der ikke var tilmeldt Oliebranchens Miljøpulje, og som derfor på et eller andet tidspunkt kunne komme i en situation, hvor de skulle ryddes op. Jeg vil senere vende tilbage over for Økontaktudvalget med resultatet af undersøgelsen.

Jeg har derudover anmodet Miljøstyrelsen om at kontakte oliebranchen med henblik på generelt at drøfte problemstillingen og mulige løsninger for de små samfund.

Spm. nr. S 1819

Til sundhedsministeren (26/4 96) af:

Tove Fergo (V):

»Hvilken beskyttelse har de retspsykiatriske patienter i forbindelse med tvangsfiksering, tvangsmedicinering og tvangstilbageholdelse?«

Begrundelse

Folketingets § 71-tilsyn fører tilsyn med de administrativt frihedsberøvede, deres forhold og den tvangsbehandling, de bliver udsat for. Hvem har ansvar for den retspsykiatriske patient?

Svar (23/4 96)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Da spørgsmålet vedrører et sagsområde under Justitsministeriet, har jeg – jf. min orientering af spørgeren – bedt Justitsministeriet om bidrag til besvarelsen.

Justitsministeriet har afgivet nedenstående udtalelse, som jeg kan henvise til:

»Efter psykiatrilovens § 42 fastsætter justitsministeren regler om, i hvilket omfang psykiatriloven finder anvendelse på personer, der opholder sig på psykiatrisk afdeling i henhold til en retsafgørelse, der er truffet i strafferetsplejens former (retslige patienter).

Justitsministeriet har i medfør af denne bemyndigelse udstedt bekendtgørelse nr. 605 af 23. august 1990 om personer indlagt på psykiatrisk afdeling i henhold til strafferetlig afgørelse. Denne bekendtgørelse omfatter f.eks. personer, der er indlagt på psykiatrisk afdeling i henhold til en dom i medfør af straffelovens § 68 eller § 69 om andre foranstaltninger end straf.

Af bekendtgørelsens § 2 fremgår, at psykiatriloven som udgangspunkt også finder anvendelse på retslige patienter. Det gælder bl.a. bestemmelserne i psykiatrilovens kapitel 4 om tvangsbehandling, herunder tvangsmedicinering, §§ 14 og 16 om tvangsfiksering og §§ 36–39 om klage. Det indebærer bl.a., at den pågældende kan klage over en tvangsmedicinering til vedkommende lokale patientklagenævn. Dette nævnets afgørelse kan påklages til Sundhedsvæsenets Patientklagenævn.